

VIA CRUCIS EN L'ANY DE LA FAMÍLIA SETMANA SANTA DE 2022

Disposem-nos a seguir el camí de la Creu en la pregària del *via crucis* en aquest Any de la Família. Fem una reflexió viva de la passió de l'home i la dona d'avui, contrastant-la amb la de Jesús, per aprendre que no hi ha nit definitiva ni interrogant als quals Jesús no hi doni una resposta.

El *via crucis* ens convida acompanyar Jesús, que dona la seva vida per amor per la salvació de la humanitat, en aquestes catorze estacions que ens empenyen al silenci i a la conversió personal, a l'esperança, a la fortalesa i a la contemplació. Aquesta pregària en porta aquest any a sentir-nos solidaris amb Crist i amb tantes famílies d'avui crucificades per l'atur, desavinences, trencaments, malalties, guerres i tantes altres creus, que en el silenci Déu sosté. Volem acompanyar Crist i volem acompanyar tantes persones que necessiten del nostre amor i de la nostra pregària.

(Aquestes meditacions estan fetes pels membres de la Delegació diocesana de Litúrgia: dotze veus diferents, provinents dels nostres deu arxiprestats, s'ajunten a una sola veu, la de la nostra Església de Tarragona, que prega al Senyor acompanyant-lo en el seu camí cap al Calvari).

I estació: Jesús és condemnat a mort

V/. Us adorem, oh Crist, i us beneïm.

R/. Perquè per la vostra santa Creu heu redimit el món.

Pilat va tornar a dirigir-los la paraula volent deixar lliure a Jesús, però ells, seguien cridant: "Crucifiqueu-lo, crucifiqueu-lo! ¿Quantes vegades nosaltres, en el nostre dia, formem part d'aquest col·lectiu pels nostres judicis i condemnes? ¿Quantes vegades fàcilment hem entrat en el cercle de la crítica, de l'enveja, de l'orgull i ens hem arrelat en el JO? ¿I en la nostra família, quan hem sigut capaços de posar l'amor per sobre de les misèries, les tristeses i els mals entesos? ¿Quantes vegades hem tingut present Jesús en aquests moments? Ens

hem preguntat com actuaria ell? Què faria? Què hi diria? Jesús, a través del seu exemple, ens convida a estimar als altres per sobre de totes les coses, tal com ell ha fet amb nosaltres, acceptant la seva sentència per amor, un amor etern i misericordiós. També ens recorda que només en ell i amb ell trobarem el vertader amor, la vertadera felicitat.

Senyor, entreu en els nostres cors i ompliu-los del vostre amor perquè després el puguem portar a les nostres llars, treballs i amics.

V/. Tingueu pietat de nosaltres Senyor, R/. tingueu pietat de nosaltres.

V/. Oh santa Mare, en mon cor fixeu R/. les llagues de Jesús clavat en Creu.

II estació: Jesús porta la Creu

V/. Us adorem, oh Crist, i us beneïm.

R/. Perquè per la vostra santa Creu heu redimit el món.

A Jesús, després d'haver escoltat la sentència que Pilat va dictar sobre el judici, li carreguen a l'espatlla una creu perquè la pugui al Calvari. Ningú vol prendre cap càrrega que li hagi estat imposada, però, tot i que la por i altres sentiments intentarien dominar la persona de Jesús, sabia que complia la voluntat de Déu i això li donava tranquil·litat i esperança.

Quantes creus hem de carregar obligatòriament en la nostra vida! Moltes, sobrevingudes per circumstàncies que no s'han pogut preveure en el temps. Cap d'elles ens deix indiferents i en totes costa de trobar una solució. Tot sovint l'única sortida possible que tenim és assumir-les i mirar de controlar-ne les conseqüències perquè no afectin d'altra gent innocent. Totes les creus obren ferides, però les viscudes en l'interior de la pròpia família són de les causen més dolor.

Senyor, feu que aprenguem a carregar les creus de la vida de la mateixa manera que ho va fer en el camí de la vostra Passió.

V/. Tingueu pietat de nosaltres Senyor, R/. tingueu pietat de nosaltres.

V/. Oh santa Mare, en mon cor fixeu R/. les llagues de Jesús clavat en Creu.

III estació: Jesús cau per primera vegada

V/. Us adorem, oh Crist, i us beneïm.

R/. Perquè per la vostra santa Creu heu redimit el món.

La tradició pietosa, forjada durant segles, ha volgut contemplar tres caigudes de Jesús camí del Calvari. Aquestes tres caigudes poden ser motiu per contemplar els tres “abaixaments” als quals el Fill de Déu va sotmetre’s per a la nostra Salvació. El primer abaixament és la seva Encarnació. Essent Déu etern i omnipotent, va voler fer-se home com nosaltres, nascut en el si d’una família com la nostra. Jesús va “davallar” a la nostra humanitat feble per aixecar-la a la seva dignitat. El seu abaixament és la nostra elevació. D’ençà que Déu es va fer una família, les nostres famílies poden esdevenir temples de la seva presència enmig del món.

Senyor, contemplant la vostra primera caiguda camí del Calvari, us preguem que ens doneu un cor agraït per poder contemplar el vostre davallament en l’Encarnació. Que sapiguem adorar-vos en la nostra humanitat ferida i en la dels nostres germans.

V/. Tingueu pietat de nosaltres Senyor, R/. tingueu pietat de nosaltres.

V/. Oh santa Mare, en mon cor fixeu R/. les llagues de Jesús clavat en Creu.

IV estació: Jesús troba la seva mare

V/. Us adorem, oh Crist, i us beneïm.

R/. Perquè per la vostra santa Creu heu redimit el món.

Maria veia tota l'escena de patiment del seu fill. Segurament recordava les paraules de l'ancià Simeó: "Una espasa et traspasarà l'ànima", fixant-se en les ferides de Jesús. Ella, disposada com a bona mare a guarir-les i curar-les, igualment està disposada a fer-ho amb tots nosaltres quan li presentem un cor esquinçat, adolorit, trist o buit. Acceptant la maternitat del Salvador, va acceptar la nostra al peu de la creu amb les paraules de Jesús: "Aquí tens la teva mare... aquí tens el teu fill", i la tenim sempre al nostre costat, fins i tot quan no la tenim present en les nostres vides.

Apropem-nos a les advocacions dels nostres pobles i ciutats, pugem al cambril, obrim el cor davant de Maria perquè ella pugui tocar, amorosir i curar les nostres ferides de fills.

Maria, mare d'una família humil, tu que feres créixer al Salvador del món i després el veieres acabant la seva missió, penjat d'una creu! Ajuda'ns a pregar-te amb la confiança que tingueres en el teu fill, tot esperant la seva gloriosa resurrecció!

V/. Tingueu pietat de nosaltres Senyor, R/. tingueu pietat de nosaltres.
V/. Oh santa Mare, en mon cor fixeu R/. les llagues de Jesús clavat en Creu.

V estació: El Cireneu ajuda a Jesús a portar la Creu

V/. Us adorem, oh Crist, i us beneïm.
R/. Perquè per la vostra santa Creu heu redimit el món.

Hem d'aprendre a conviure amb la nostra pròpia creu i a confiar en la gent que ens ajuda a portar-la en el dia a dia.

Hem de pensar qui són aquestes persones: els nostres amics, la nostra família... la qüestió és que la creu a vegades és més fàcil portar-la quan veus que no ets l'única persona que pateixes. També veure't recolzat de la gent a qui importes et fa sentir més fort.

Però el Cireneu també podem ser nosaltres quan ens ajudem a nosaltres mateixos tot demanant ajuda a Déu quan ens trobem a la creu, ja que Ell fa camí amb nosaltres.

Senyor, ajuda'ns a veure't reflectit en nosaltres. Que et sentim proper en les nostres creus, ajudant-nos a portar-les, donant-te per nosaltres.

V/. Tingueu pietat de nosaltres Senyor, R/. tingueu pietat de nosaltres.
V/. Oh santa Mare, en mon cor fixeu R/. les llagues de Jesús clavat en Creu.

VI estació: La Verònica eixuga el rostre de Jesús

V/. Us adorem, oh Crist, i us beneïm.
R/. Perquè per la vostra santa Creu heu redimit el món.

En el camí de la creu, Jesús es troba amb un gest generós i gratuït de caritat; el gest d'una dona valenta, que, sortint d'entre la gent que contempla l'escena, decideix acostar-se a Jesús i eixugar-li el rostre. És un gest senzill, però ple d'amor. El veritable amor només necessita que surti d'un cor generós i gratuït, i que, per tant, no cerqui res més que estimar.

També pel camí de la història camina lentament la humanitat carregada amb el pes del dolor dels països en guerra, veient i vivint en una gran incertesa, deixant-ho tot per salvar la vida i fugir del que fins fa ben poc era el seu món.

Quantes famílies s'han acomiadat dels seus fills petits, l'esposa, els pares, els germans, amb la incertesa de no saber si es retrobaran de nou.

Com actuem davant de tant sofriment?

Senyor, ajudeu-nos a ser capaços de sortir d'entre la gent i actuar com la Verònica, oferint allò que tenim i posar-ho al servei dels germans.

V/. Tingueu pietat de nosaltres Senyor, R/. tingueu pietat de nosaltres.

V/. Oh santa Mare, en mon cor fixeu R/. les llagues de Jesús clavat en Creu.

VII estació: Jesús cau per segona vegada

V/. Us adorem, oh Crist, i us beneïm.

R/. Perquè per la vostra santa Creu heu redimit el món.

Diu sant Pau: "Jesús, havent-se fet semblant als homes, s'abaixà i es feu obedient fins acceptar la mort de Creu". Aquest és el segon abaixament de Crist: condemnat com un criminal, va esdevenir "home fet al dolor i acostumat a la malaltia, semblant a aquells que ens repugna de mirar", com diu el profeta Isaïes. "Les seves ferides ens curaven".

Oh Crist, fent memòria de la vostra segona caiguda camí del Calvari, contemplem el vostre segon abaixament, que és la vostra mort en Creu. Us supliquem que tingueu misericòrdia de nosaltres, i que guarriu les nostres ferides i les del món sencer. En especial, us preguem per totes les famílies que viuen el trencament, la malaltia, el dol i qualsevol tipus de dificultat.

V/. Tingueu pietat de nosaltres Senyor, R/. tingueu pietat de nosaltres.

V/. Oh santa Mare, en mon cor fixeu R/. les llagues de Jesús clavat en Creu.

VIII estació: Jesús consola les dones de Jerusalem

V/. Us adorem, oh Crist, i us beneïm.

R/. Perquè per la vostra santa Creu heu redimit el món.

Les dones el segueixen i el planyen. Eren de Jerusalem i representen a l'Israel creient, a Sió que plora la mort de Jesús, com si fos la mort d'un fill primogènit, acomplint així l'antiga profecia: *Llavors, em miraran a mi, aquell que han traspasat, ploraran com es plora la mort d'un fill únic*. Elles, que havien vist entrar al Senyor aclamat com un rei, ara el veuen tret fora de la ciutat per portar-lo a la mort. Les llàgrimes de les dones de Jerusalem són d'amor i compassió. Demanem en aquesta estació del *Via crucis* que no endurim el cor envers els qui sofreixen. Són tants els qui passen pel camí de la nostra vida amb la creu del dolor. Que sapiguem compadir-nos d'ells i no siguem indiferents. Les llàgrimes del cor donen la mesura de la nostra humanitat. Un món que ja no plora pels altres ni se'n compadeix, és inhumà.

Senyor, doneu-nos l'Esperit de compassió, traieu de nosaltres un cor de pedra i insensible, i doneu-nos un cor viu i palpitant, capaç de compadir-se dels sofriments dels altres. Doneu-nos llàgrimes de compassió per tot i per tothom.

V/. Tingueu pietat de nosaltres Senyor, R/. tingueu pietat de nosaltres.

V/. Oh santa Mare, en mon cor fixeiu R/. les llagues de Jesús clavat en Creu.

IX estació: Jesús cau per tercera vegada

V/. Us adorem, oh Crist, i us beneïm.

R/. Perquè per la vostra santa Creu heu redimit el món.

En aquesta estació fem memòria de la tercera caiguda de Jesús camí del Calvari, i contemplem el seu tercer abaixament, que proclamem en el Credo: "Crec en Jesús (...) que davallà als Inferns". Déu no va tenir prou en fer-se home com nosaltres. Ni va tenir prou en morir a la Creu. Déu va voler, un cop mort, davallar fins a les profunditats més recòndites de la foscor i del mal, per omplir-les de la seva presència. Aquest és el Misteri profund del davallament als Inferns que contemplem cada Dissabte Sant: Jesús, fet home com nosaltres, s'abaixà fins al fons de la mort, perquè res del que ha mort no s'escapi de la seva Glòria.

Senyor, tingueu misericòrdia de nosaltres, i visiteu les profunditats del nostre cor... Ompliu de llum els inferns existencials d'aquells que viuen en la buidor i la tristesa. Feu entrar al vostre Regne tots els qui encara es veuen privats de la vostra llum eterna, especialment els nostres amics i familiars difunts.

V/. Tingueu pietat de nosaltres Senyor, R/. tingueu pietat de nosaltres.

V/. Oh santa Mare, en mon cor fixeiu R/. les llagues de Jesús clavat en Creu.

X estació: Jesús és despulat dels seus vestits

V/. Us adorem, oh Crist, i us beneïm

R/. Perquè per la vostra santa Creu heu redimit el món.

Jesús arriba al Calvari i el despullen dels seus vestits, envoltat de la burla i el menyspreu de la gent.

Mentre els fills són petits, els seus pares tenen el deure de protegir-los i, d'alguna manera, de posseir-los. Però, amb el pas dels anys, els fills es van fent grans i arriba el moment que han de prendre les seves pròpies decisions i de fer

la seva vida. Molts pares, a vegades, obliden que els seus fills ja són grans i que tenen dret a l'autonomia, perquè els fills no els han estat donats per a ells, sinó per al món, per a tothom. Els han d'estimar sense posseir-los, respectant la seva llibertat.

Senyor, que vares ser despullat quan vas arribar a la muntanya del Calvari; ajuda els pares en la difícil tasca de despullar-se de tota voluntat de possessió i domini dels fills.

V/. Tingueu pietat de nosaltres Senyor, R/. tingueu pietat de nosaltres.

V/. Oh santa Mare, en mon cor fixeu R/. les llagues de Jesús clavat en Creu.

XI estació: Jesús és clavat a la Creu

V/. Us adorem, oh Crist, i us beneïm.

R/. Perquè per la vostra santa Creu heu redimit el món.

Després d'un camí llarg i dolorós, tres claus travessen les mans i els peus de Jesús i el claven en Creu. Jesús s'entrega per tots nosaltres, per la humanitat sencera. Déu sacrifica el seu Fill únic com l'acte més gran d'amor. Aquest fet ens agermana i ens uneix com la gran família per la qual Crist morí. Una família, però, que sovint s'oblida d'aquest sacrifici. Les guerres, la misèria, l'explotació infantil, l'abús de poder són exemples d'actes que ens allunyen de la salvació, que ens allunyen dels nostres germans i de la fraternitat. Contemplem el Crist crucificat i preguntem-nos quins sacrificis fem pels nostres germans. Cada vegada que actuem contra un germà nostre, estem actuant contra el Crist crucificat.

Senyor, ajudeu-nos a seguir l'exemple de Crist i fer de la nostra vida un exemple d'entrega als nostres germans, en comunió i fraternitat.

V/. Tingueu pietat de nosaltres Senyor, R/. tingueu pietat de nosaltres.

V/. Oh santa Mare, en mon cor fixeu R/. les llagues de Jesús clavat en Creu.

XII estació: Jesús mor en la Creu

V/. Us adorem, oh Crist, i us beneïm

R/. Perquè per la vostra santa Creu heu redimit el món.

Jesús mor deixant-se anar a les mans del Pare amb la més gran confiança, tot encomanant-li la seva vida lliurada per amor des de la calidesa del pessebre a

l'aspror del Calvari. Mort en la Creu, contemplem Jesús com el gra de bla que s'ha desfet en la nostra terra per a donar vida al món. Mort en la Creu, veiem Jesús en el cim més d'alt d'un camí d'estimació i d'entrega, camí que nosaltres, els seus deixebles, som cridats a seguir, sense por, amb confiança, perquè és perdent la vida per amor que la guanyarem per sempre en plenitud d'alegria, de felicitat i de pau.

Preguem per totes les famílies, que no posin fre a l'hora de donar-se mútuament per amor i així s'encarni en totes elles el misteri de donació engendradora de Vida del Senyor.

V/. Tingueu pietat de nosaltres Senyor, R/. tingueu pietat de nosaltres.

V/. Oh santa Mare, en mon cor fixeu R/. les llagues de Jesús clavat en Creu.

XIII estació: Jesús és davallat de la Creu

V/. Us adorem, oh Crist, i us beneïm.

R/. Perquè per la vostra santa Creu heu redimit el món.

Que en devia ser d'immens el dolor de Maria per la mort del seu fill! Que en deu ser d'immens el dolor dels pares per la mort d'un fill! La mort afecta, i la mort d'un fill afecta més encara. És un forat enorme i dolorós que s'obre en mig de la vida d'una família. Maria, però, és un gran exemple per aquestes famílies. Al peu de la Creu, trasbalsada, acull el cos del fill desfigurat. Jesús ha baixat fins a la foscor de la mort per portar-hi la llum de la Vida, però la seva mare, exemple per a les famílies, roman allà amb fortalesa.

Santa Maria, consoleu les famílies que ploren la mort d'un fill, alleugeu el seu patiment, acompanyeu aquestes famílies trencades pel dolor i sigueu model d'esperança en la resurrecció, com ho vàreu ser davant de la mort del vostre fill.

V/. Tingueu pietat de nosaltres Senyor, R/. tingueu pietat de nosaltres.

V/. Oh santa Mare, en mon cor fixeu R/. les llagues de Jesús clavat en Creu.

XIV estació: Jesús és posat al sepulcre

V/. Us adorem, oh Crist, i us beneïm

R/. Perquè per la vostra santa Creu heu redimit el món.

En la soledat del sepulcre, Jesús dorm el son de la mort com el gra colgat en les entranyes de la terra. El si virginal de Maria i la cova del sepulcre nou es donen la mà i clouen el cercle del misteri salvador de Déu. A partir d'ara ja no veurem el Fill fet home. El descobrirem sota el vel del Pa i del Vi; present i amagat en el rostre dels homes i les dones, i en els esdeveniments de la nostra vida. Jesús en la tomba no esdevindrà adob ni cendra. Ell és llavor d'eternitat, llavor de vida resplendent de glòria que arrelarà per tota la terra i xuclarà de tots els sepulcres els qui han mort esperant en Ell per germinar com tiges vives, acaronades pel sol de Déu.

En el silenci del sepulcre plana una remor imperceptible i fecunda on el trobament de Déu i l'ésser humà és promesa d'una nova creació, espera vigilant, on de la fosca en brolli Llum, i de la terra en broti Vida.

Senyor, a tots els qui han mort, a aquells que hem conegut, a aquells que hem estimat, a aquells amb els quals hem conviscut i fet camí, feu-los ressuscitar per a la Vida. I a nosaltres, feu-nos caminar amb l'esperança de retrobar-vos a Vós i de retrobar-los a ells per sempre més. Que l'expectació serena i confiada del matí de Pasqua animi constantment cadascun dels passos del nostre pelegrinatge per aquesta terra.

V/. Tingueu pietat de nosaltres Senyor, R/. tingueu pietat de nosaltres.

V/. Oh santa Mare, en mon cor fixeu R/. les llagues de Jesús clavat en Creu.

Pare nostre per les intencions del papa Francesc.

Preguem.

Oh Déu, qui amb la preciosa Sang del vostre Fill Unigènit heu volgut santificar l'estendard de la Creu vivificadora, concediu-nos que els qui s'honoren amb la gloriosa santa Creu, gaudeixin també de la vostra protecció. Per Crist, Senyor nostre. Amén.

(Les meditacions han estat preparades per: I – Maria Cerdà Martí, de L'Albi; II – Joan Bonet Olivé, de Valls; III, VII i IX – Jordi Rovira Busquets, de Torredembarra; IV – Ramon Pérez Sánchez, de Reus; V – Lucas Garrido Vaqué, de Falset; VI – Meritxell Nin Mercader, del Vendrell; VIII – Rafael Serra Abellà, assessor doctrinal de la Delegació; X – Àngel Rubio Cuza, de Salou; XI – Carles Bardou Ciurana, de Les Borges del Camp; XII – Xavier Roig Rovira, Delegat Diocesà de Litúrgia; XIII – Ferran Beltran Torrelles, de Montblanc; XIV – Jordi Guàrdia Romeu, de Tarragona).